

ת"פ 6592/11/18 - מדינת ישראל נגד והיב עבד

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 6592-11-18 מדינת ישראל נ' עבד
תיק חיצוני: 362262/2017

בפני	כבוד השופט ארנון איתן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	והיב עבד

גזר דין

1. ביום 5.12.19 הורשע הנאשם במסגרת הסדר טעון בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של קשירת קשר לעשות פשע כאמור בסעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), סיוע לגניבת רכב לפי סעיף 413ב לחוק העונשין + סעיף 31 לחוק העונשין. סוכם בין הצדדים כי בטרם תישמע פרשת העונש יוגש בעניינו של הנאשם תסקיר מבחן והטעון לעונש יהיה חופשי.
2. עפ"י המתואר בחלק הכללי שבכתב האישום, במועדים הרלבנטיים עבד הנאשם בחברת "תכלית מזון". צוין, כי מחסן החברה מצוי במישור אדומים.
3. על פי העובדות ביום 10.8.17 בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, בגבעה הצרפתית בירושלים, פגש הנאשם באדם אחר שזהותו אינה ידועה. יחד קשרו קשר לגנוב משאית הנמצאת בבעלות החברה ובה עושה הנאשם שימוש במסגרת עבודתו.
4. הנאשם אסף ביום 11.8.17 בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, בכיכר א-זעיים את האחר ונסע עמו למחסן החברה, שם (בשעה 00:36) החנה את המשאית בה נהג בצמוד למשאית שנגנבה. בשלב זה ירד האחר ממושב הנוסע, נכנס למשאית הגנובה מתא הנהג ומשם עבר למושב הנוסע. לאחר כדקה ירד האחר מהמשאית הגנובה ונכנס למשאית בה נהג הנאשם, יחד עזבו את המקום. בהמשך ובשעה 03:47 הגיע למקום אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה, נכנס למשאית שנגנבה, התניעה ונסע ממחסן החברה.
5. שוויה של המשאית במעמד הגניבה היה 36,000 ₪.

תסקיר שירות המבחן

6. ביום 25.3.20 הוגש תסקיר שירות המבחן אביא מתוכנו בתמצית. הנאשם כבן 29, נשוי ואב לשניים מתגורר בבית הוריו בעיסאווייה. הנאשם נעדר הרשעות קודמות. תואר שהנאשם גדל באווירת

עמוד 1

מצוקה חומרית קשה וכבר בהיותו כבן 14 נאלץ להתחיל לעבוד על מנת לסייע בפרנסת משפחתו. עם זאת, משפחת הנאשם תוארה כמשפחה נורמטיבית ושומרת חוק.

7. הנאשם עבד במשך כ-5 שנים בחברת "מיה" בתור עוזר נהג, ולאחר שפוטר התקשה לייצר יציבות תעסוקתית. בכל אותן שנים עבד הנאשם בעבודות זמניות, אותן עזב. בשל האמור יצר הנאשם חובות משמעותיים, אשר הגיעו בשיאם ל-120,000 ₪. בשנתיים האחרונות הצליח לייצר יציבות תעסוקתית והחל להסדיר את חובותיו בהוצאה לפועל.

8. בהתייחסותו לעבירה ציין הנאשם שביצע אותה בשל המצוקה הכלכלית ממנה סבל ובשל הקושי לספק את צרכי אשתו ובנו. הנאשם ביטא צער רב ובושה על מעשיו ונטל עליהם אחריות, אך מאידך ביקש להותיר את האירוע מאחוריו ולהמשיך בהליך השיקום אותו עבר לדבריו באופן עצמאי. הנאשם תיאר שהמעצר היווה עבורו גורם מרתיע אשר המריץ אותו להסדיר את תעסוקתו וחובותיו. משהסדיר את חובותיו תיאר הנאשם כי הוא חש הקלה ושוב אינו חווה מצוקה כספית. הנאשם טען שהבין שיש לפנות לאפיק תעסוקה יציבה ולא עבריינית במידה וייתקל שוב בקושי דומה. הנאשם הביע חשש מכך שתוטל עליו ענישה משמעותית אשר תפגע בשיקומו.

9. שירות המבחן התרשם מאדם שגדל במצוקה כספית חמורה ודלות תוך שנדרש למלא תפקיד מפרנס מגיל צעיר, וכי אלו הובילו אותו לקושי תפקודי וללחץ ניכר. באותה העת היה חסר כוחות להתמודד עם מצוקתו וחש צורך מידי לספק את צרכיו, ואלה עמדו ברקע ביצוע העבירה, תוך שהנאשם נותן לגיטימציה למעשיו בגין תחושת הקורבנות שהוא חש. תואר כגורם סיכון התנהגותו האימפולסיבית של הנאשם שיכול ותשוב בעתיד בעת מצוקה. מצד שני תואר הנאשם כאדם נעדר דפוסים עברייניים מושרשים, בעל תפיסה מוסרית ראויה השוללת מעשי עבריינות ונטילת האחריות המלאה על מעשיו מצביעה על כך. עוד התרשם שירות המבחן כי מעצרו וההשלכות הנובעות מהליך זה היוו עבורו גורם מרתיע ומציב גבול והנאשם תיעל את ההליך להסדרת מצבו הכלכלי. בכך יש להוות גורם מפחית סיכון.

10. בסיכום ציינה קצינת המבחן את היעדר עברו הפלילי וכן שהמדובר בעבירה ראשונה ומאז לא נעברה עבירה נוספת, והמליצה להימנע מהטלת ענישה בדמות מאסר בפועל, שיכול ותחשוף את הנאשם לגורמים עברייניים. עם זאת, נוכח חומרת העבירה הומלץ על ענישה מוחשית בדמות מאסר שירוצה בעבודות שירות וכן על הטלת מאסר מותנה.

11. עוד הומלץ להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם ולהימנע ככל הניתן מפגיעה ברצף התעסוקתי של הנאשם, דבר העלול לגרום לפגיעה כלכלית במשפחת הנאשם ובהחזר חובותיו.

תמצית טיעוני הצדדים

12. המאשימה ציינה בטיעוניה כי במעשיו פגע הנאשם בערך הנוגע בשמירה על קניינו של הפרט. צוין, כי גניבת כל רכב הוכרזה בפסיקה כמכת מדינה שיש למגרה ע"י ענישה משמעותית. המאשימה הפנתה לפסיקה לפיה מתחם העונש ההולם הינו מאסר בפועל. המאשימה ציינה בטיעוניה את התכנון המוקדם והמתוחכם, ניצול מעמדו של הנאשם בחברה ונגישותו למידע לשם ביצוע העבירה. לדבריה המדובר בפגיעה קשה באמון מעסיקו של הנאשם.

13. המאשימה הוסיפה כי מתחם הענישה הינו החל מ-10 חודשי מאסר ועד 20 חודשים, ובהתחשב בנסיבותיו האישיות ביקשה להטיל עליו 10 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

14. ב"כ הנאשם ציין בטיעונו כי הנאשם נעדר עבר פלילי ולא עבר מאז שנת 2017 עבירות נוספות. הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו ושיקומו מוביל לכך שיש לקבל את המלצות שירות המבחן. המדובר בעבירת סיוע והנאשם לא ניסה לטשטש את מעשיו, הודה במעשה בהזדמנות הראשונה, ובכך חסך מזמנו של בית המשפט ורשויות החוק. עוד ציין ב"כ הנאשם את עובדת שוויו הנמוך של כלי הרכב.

15. באשר לפסיקה אליה הפנתה המאשימה טען ב"כ הנאשם שנסיונות המקרה שלפנינו אינן דומות שכן מדובר בעבירה ראשונה. ב"כ הנאשם טען שמתחם הענישה הינו החל מ-3 חודשי מאסר ועד לקצה העליון הנע סביב 8 עד 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

מתחם הענישה ההולם

16. מתחם העונש נקבע לאורו של עקרון ההלימה, בו משוקלל הערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת (תיקון 113 לחוק העונשין, סעיף 40ב לחוק).

17. הנאשם פגע במעשיו בערכים המוגנים של זכות האדם לשמירה על רכשו. בנוסף גרם הנאשם לפגיעה כלכלית קשה הן לבעל הרכב והן לציבור בכללותו נוכח הגדלת פרמיות הביטוח. אין להתעלם גם מעוגמת הנפש הרבה הנגרמת לקורבן העבירה שרכבו נגנב. בע"פ 11194/05 **עטיה אבו סבית נ' מדינת ישראל** (15.5.06) קבע כב' השופט רובינשטיין (בתוארו אז) שתופעת גניבות הרכב הפכה למכת מדינה והיא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית.

18. באשר למתחם הענישה הנוהג הרי שעיון בפסיקה מלמד שטווח הענישה בגין העבירות שעבר הנאשם נע בין מאסר בפועל למשך מספר חודשים, שיכול וירוצה בעבודות שירות, ועד למאסר בפועל למשך כ-12 חודשים. עם זאת, נראה כי הנטייה היא אכן להטיל עונשי מאסר בפועל.

ברע"פ 1052/17 **מחמד ג'ברין נ' מדינת ישראל** (12.03.17) התקבל ערעור בעניינו של נאשם צעיר ללא רישיון, אך ללא עבר פלילי, אשר הורשע בגניבת רכב ונגזרו עליו 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועונשים נלווים. בית המשפט המחוזי קבע שקולת העונש אינה סבירה וגזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל. ערעור על פס"ד זה נדחה בבית דין העליון.

בע"פ 2333/13 **סאלם נ' מדינת ישראל** (3.8.14), בשני מקרי גניבת רכב וסיוע, נקבע שמתחם הענישה ביחס לכל עבירה הינו בין 8-24 חודשי מאסר.

בעפ"ג (י-ם) 17725-07-16 **פאדי שוויקי נ' מדינת ישראל** (11.05.17) נדחה ערעור על גזר דינם של שני אחים שגנבו אופנוע ומכרו אותו. על האחד נגזרו 5 חודשי מאסר בפועל ועל השני 6 חודשי מאסר בפועל.

בעפ"ג (ת"א-יפו) 42501-03-14 **מדינת ישראל נ' נתשה** (30.6.14) (לא פורסם) נקבע שמתחם הענישה

הראוי בגין גניבת רכב שנעשתה לאחר תכנון מוקדם נע בין 12-24 חודשי מאסר.

בת"פ 37451-05-11 **מדינת ישראל נ' זגיר** (10.4.16) נקבע ביחס לנאשם בעל עבר עברייני עשיר ומאסרים מותנים אשר גנב רכב מחניון באמצעות שימוש ברכב נוסף כי העונש בגין העבירה נע בטווח שבין 8-27 חודשי מאסר ועונשו של הנאשם הועמד על 18 חודשי מאסר, ובהפעלת מאסרים מותנים נגזרו על הנאשם 24 חודשי מאסר.

בעפ"ג (ת"א-יפו) 37710-05-16 **מדינת ישראל נ' תיסיר אזגילה** (14.09.16), נקבע שמתחם הענישה בגין אירוע של גניבת רכב יחד עם אחר נע בין 8-18 חודשי מאסר.

19. במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש להביא בחשבון במקרה דנן נגנבה משאית, ששוויה אמנם אינו מן הגבוהים, אך היא משמשת ככלי עבודה במקום בו עבד הנאשם. בנוסף הנאשם הפר את האמון הניתן בו על ידי מעסיקיו, וכן פגע במקור פרנסתם של חבריו למסגרת העבודה.

20. עוד יש להתייחס לכך שחלקו של הנאשם בקשר העברייני ביצוע העבירה אפשר את ביצועה. הנאשם אומנם ישב במשאיתו בעת שהאחרים ביצעו את עבירת הגניבה, עם זאת - הנאשם הוא שהוביל למקום ביצוע העבירה, מקום עבודתו, ובנסיבות אלו יש להניח כי היה הרוח החיה העומדת מאחורי תכנון וביצוע המעשה.

21. אשר לנזק שנגרם, זאת בהתאם לנתונים שהובאו בפניי- הנזק נוגע בשווי המשאית. כפי שציינתי, יש להניח שהמדובר בנזק רב משווי זה שכן המדובר בכלי עבודה הנדרש לפעילות היומיומית של החברה. עוד יש לקחת בחשבון את העובדה שהמשאית לא הושבה לבעליה.

22. בשים לב לפסיקה האמורה ולאור נסיבות המקרה שבפני סבורני כי מתחם העונש הינו החל ממאסר למשך 6 חודשים ועד ל-12 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

קביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה

23. לאחר קביעת מתחם הענישה יש לקבוע את עונשו של הנאשם שלפני בטווח הענישה שנקבע. במסגרת קביעה זו ישקול בית שיקולים אישיים הנוגעים לנאשם כגון מצבו האישי, שיקולי שיקום, קבלת אחריות על מעשיו ועוד. בפסיקה נקבע כי במסגרת קביעה זו רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ועליו לשקול את נסיבותיו האישיות של הנאשם לקולה ולחומרה, כמו גם נסיבות אחרות ככל שמצא שהן רלוונטיות. עוד יתחשב בית המשפט במסגרת שיקולים אלו בשיקולי ההרתעה, ובכללם הרתעת הרבים (ת"פ 19163-11-12 **מדינת ישראל נ' מתתיהו הירשמן** (24.01.19)).

24. במסגרת זו הבאתי בחשבון את הנתונים הבאים: הנאשם כבן 29 אב לשני ילדים רכים בשנים. הנאשם נעדר עבר פלילי ומאז אירוע לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים. שקלתי את מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, נסיבות חייו, שניכר שהובילו למצוקתו ולכך שבחר לבצע את העבירה. מנגד, הנאשם מגיע ממשפחה נורמטיבית, ואוחז בתפיסות חיים שיכול וימנעו ממנו עבריינות נוספת בעתיד. בנוסף נתתי

דעתי לחלוף הזמן מעת ביצוע המעשים.

25. באיזון הכולל ראיתי לאמץ את עמדת שרות המבחן, זאת גם מתוך מטרה שלא לפגוע בתא המשפחתי כולו ולקבוע את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה - כך שיוטלו עליו העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 6 חודשים אשר ירוצה על דרך עבודות השירות במרכז הירושלמי לרכיבה טיפולית. תחילת עבודות ביום 14.1.2021.

ב. מאסר למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור את העבירות בהן הורשע.

ג. הנאשם יפצה את המתלונן (בעל החברה) ב- 15,000 ₪ אשר ישולמו ב- 15 תשלומים חודשיים שווים החל מיום 3.12.2020.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לידי הממונה על עבודות השירות.

ניתנה היום, כ"א אלול תש"פ, 10 ספטמבר 2020, בנוכחות
המאשימה הנאשם ובא כוחו.